

givergaardens Skænkestue sammen med Værten og andre af Byens Folk. Vinen flød og Snakken gik og Røgen fra Piberne gjorde Luften i Stuen blaa, mens Kresen omkring ham stadig øgedes og de eventyrligste Rygter om hans Herkomst og Formue svirrede rundt i Luften.

Efter en Ugestids Forløb brød han pludselig op. En vinbegeistret Venneskare ledsagede ham til Stationen, mens den blonde Pige sad hjemme paa sin Sengekant og græd.

Men Faderens Skygge fulgte ham.

*

*

*

Dresack laa i en snever, solforladt, halvanden Mil lang Kløft, i hvis Bund en Bjergrøm tumlede afsted og dannede en uafbrudt Række mindre Vandfald. Paa begge Kløftens Sider var Bjergskraa-ningerne skovbevoksede næsten op til Tinderne; men i Syd lukkedes Udsigten af et mægtigt, fuldkommen nøgent, rødgraat Fjeld, „Hoher Goll“, hvis Sneryg de fleste Dage af Aaret var skjult af Skyer. Byen laa omtrent ved Foden af dette Fjeld og bestod af to Rækker tæt sammenbyggede Træhuse, som dannede en s-formet, stærkt stigende Gade i Fortsættelse af Landevejen, der løb langsmed Flodens højre Bred. Lidt nedenfor Byen, paa Toppen af en lille, fremskudt Høj, om hvilken Floden krummede sig, laa en gammel, kindtandsformet Borglevning, der benyttedes som Tinghus. Til den anden Side løftede Kirken sig over Byen med et spydspidst, blodfarvet Spir.

Indtil for tre Fjerdingaar siden havde der paa begge Sider af Floden strakt sig et frugtbart Eng-